ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

РІК ВИДАННЯ XXV

ЧЕРВОНЕ ЗАПОРІЖЖЯ

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 184 (6466) | ВІВТОРОК, 12 ВЕРЕСНЯ 1944 РОКУ | Ціна 20 коп.

ПРИЗОВ МОЛОДІ В ШКОЛИ ФЗН, РЕМІСНИЧІ ТА ЗАЛІЗНИЧНІ УЧИЛИЩА

Могутнім загоном входить в багатомільйонну армію трудівників радянського тилу кадри робітничої молоді, підготовлені учбовими закладами системи трудових резервів. Вихованців ремісничих, залізничних училищ і шкіл ФЗН можна зустріти в якому завгодно куточку країни, на найрізноманітніших ділянках промисловості, на транспорті, на будовах. Молоді робітники і робітниці беруть участь у виготовленні зброї для Червоної Армії, поширенні сталих і будівництві нових підприємств, у відбудовчих роботах.

Інтереси нашого народного господарства вимагають постійного припливу нової робочої сили на фабрики і заводи, на шахти і рудні, на транспорт. З цією метою у всій країні щорічно проводиться призов (мобілізація) до шкіл і училищ Головного Управління трудових резервів певної кількості юнаків і дівчат. В нинішньому році за постановою Уряду Комітет по обліку й розподілу робочої сили при РНК СРСР, облвиконкоми, крайвиконкоми і раднаркоми союзних і автономних республік повинні призвати 350 тисяч чоловік, які в першу чергу будуть надіслані до учбових закладів, організованих на базі підприємств чорної металургії, військової промисловості, вугільної промисловості, залізничного транспорту і т. ін.

Підготовка робітників масових професій в школах ФЗН і кваліфікованих робітників в ремісничих і залізничних училищах має в нинішніх умовах особливе воєнно-господарське значення. Місцеві партійні, радянські, профспілкові та комсомольські організації повинні так організувати призов, щоб він був початий і закінчений у точно визначений урядом строк і щоб призвана молодь могла своєчасно почати учбовий рік.

Саме так поставились до наступного призову у Воронізькій і Сталінградській областях, де підготовка проводиться серйозно і продумано. В той же час в ряді областей: Омській, Саратовській, Челябінській, Ярославській, Горьківській та інших, досі не організовані призовні і медичні комісії, не визначені по розділах контингенти молоді, що підлягають призову. Не перевірено, наскільки школи та училища готові до зустрічі учнів. Чим пояснити таке становище? Може у сталінградців? Навряд! Справа в іншому. Є ще керівники, які розглядають призов, як роботу другорядну, що не потребує пильної уваги. Навряд чи треба доводити помилковість такого погляду.

Обов'язковістю нинішнього призову є участь у ньому майже всіх без винятку областей, країв і республік Радянського Союзу, в тому числі визволених від німецької окупації України, Ленінграду, Карело-Фінської та Молдавської РСР. Війна тимчасово перервала навчання робочих кадрів. Між тим, ще визволені райони найбільше зацікавлені в тому, щоб дістати нове робітниче поповнення. Отже, місцеві організації повинні надати масово-роз'яснювальній роботі особливо широкий розмах.

Зрозуміло, що роботу треба провадити у всіх містах і селах, а не тільки у визволених районах. Матеріали цього—сила. На першому-ліпшому підприємстві налічуються десятки сотні молодих робітників, які по закінченні навчання стали стахановцями, висунуті на пости командирів виробництва. Багато з них користуються на своєму заводі широкою популярністю, оточені пошаною, нагороджені урядовими нагородами. От і треба про це розповісти по радіо, в газетах або на зборах, щоб молодь, що призивається, побачила, які широкі перспективи її чекають.

Слід повчитися у колективу школи ФЗН № 1 металістів міста Москви тому, як готуватися до зустрічі нового контингенту учнів. Випускники школи, уродженці Рязанської області, звернулися через газету «Комсомольская правда» з листом до своїх земляків. В листі вони повідомляють про результати своєї учоби, про свою професію, про відповідальну і самостійну роботу, яку їм довірили в цехах орденоносного заводу столиці «Красний Пролетарій». На цю ж тему виступили недавно по радіо директор школи тов. Львов і відмінниця навчання тов. Мартинова. В школі встановились міцні зв'язки з районами призову. Можна і треба використати найрізноманітніші форми агітації, які при хорошій організаційній підготовці, безсумнівно, увінчаються позитивними наслідками.

Велика відповідальність падає на призовні комісії. Діяльність деяких з них в минулому страждала на серйозні недоліки, їх треба уникнути в цьому році. Ні в якому разі не повинна бути повторена така помилка, яка була допущена в деяких районах Курської області, де були призвані юнаки, непридатні за станом здоров'я. Так само в корені треба присікти такі факти окозамилювання, які мали місце в Кзил-Тепинському районі (Узбекістан), де 11 мобілізованим до шкіл ФЗН видали довідки про народження в 1928 році, хоча насправді вони були значно молодші.

Керівництво роботою призовних комісій покладено особисто на голів виконкомів міських і районних Рад депутатів трудящих. Нічого путнього не вийде, якщо вони, пославшись на заклопотаність іншими справами, надішлють до комісій другорядних працівників. Неправильно роблять ті місцеві організації, які зараз, в гарячий період, відривають керівників місцевих бюро обліку робочої сили від їхніх безпосередніх обов'язків. Призов проводиться, як масово-політична кампанія. Він вимагає найактивнішої участі всіх керівників, яким держава доручила цю відповідальну ділянку роботи. Піклування про трудові резерви справа великої державної ваги. ...Ми готуємо нові кадри молодих робітників, від них залежатиме вирішення завдань радянського ладу. І товариш Сталін неодноразово підкреслював, що ми не можемо ставитись байдуже до того, як у нас поповнюється робітничий клас. Ми хочемо, щоб сюди йшла краща частина нашого населення, щоб в політичному і інтелектуальному відношенні робітничий клас в радянському суспільстві стояв високо». (М. Казінін).

Головне Управління трудових резервів, народні комісари, а також керівники підприємств, на базі яких організовані ремісничі, залізничні училища та школи ФЗН, повинні своєчасно закінчити ремонт учбових закладів і гуртожитків і повністю обладнати їх інвентарем. Починаючи від міста і колгоспу, де молодь прибуває, і закінчуючи школою, де їй належить вчитися, молодь має бути поставлена в такі умови, в яких могла б негайно почати нормальні заняття. Треба так зразково підготуватися до приходу учнів, щоб вони могли зразу взятися за навчання, добре закінчити його і виправдати всі надії, що їх на них покладає Батьківщина.

(Передовна стаття „Правди" від 10 вересня).

НАША ВІДПОВІДЬ БАТЬКІВЩИНІ

Ми живемо в великі часи, часи побут. Червона Армія закінчує визволення всієї радянської землі від чорної навали розбійників з гадючою свастикою.

День, коли наше рідне Запоріжжя звільнилось від мерзенних орд окупантів — щасливе сонцесяйне свято. Цей день визволення зустріти треба, насамперед, результатами перемагаючої нашої настирливої, енергійної, плодючої праці на допомогу фронтові.

Пройшов трудовий рік. І на залишеному ворогом руїнах ми відбудували наше життя, виростили багатий урожай. В колгоспи нам дане п'ятеро коней та вдвоє волів, навіть було знайдено 16 тракторів. В колгоспників залучено до роботи більш планучки роботу, не гаючи жодної хвилини, використовуючи машини повну потужність — ми всі, від старого до малого, працювали з великим піднесенням. І ось наслідки — 1 вересня повністю закінчили молотьбу, достроково виконали план хлібопоставок та натуроплати МТС. Здали весь належний хліб до фонду Червоної Армії. Крім того ми надіслали шахтарям Донбасу братерський подарунок — 12 центнерів добірного зерна.

Зібралися ми на збори, підбили підсумки і вирішили ще більше напружити свої сили, домогтися нових успіхів в найкоротший строк засіяти озимину. Це буде завершенням нашого трудового рапорту країні.

Г. Сиюк — голова колгоспу «Вазон» Михайлівського району, М. Данилевський — бригадир, С. Козловський — бухгалтер, О. Галушко — ланкова, Е. Приступа — ланкова, Л. Бурковська — ланкова.

УКАЗ

Президії Верховної Ради СРСР

Про присвоєння генералові армії Маліновському Р. Я. військового звання Маршала Радянського Союзу

Генералові армії **Маліновському** Радіону Яковичу присвоїти військове звання Маршала Радянського Союзу.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль.
10 вересня 1944 року.

По Радянському Союзу

ПУЩЕНО ПОТУЖНУ КОКСОВУ БАТАРЕЮ

В день річниці визволення Донбасу, горловські коксохіміки ввели в експлуатацію достроково відбудовану четверту потужну коксову батарею. Перші 3 печі вже видали десятки тонн металургійного коксу.

Коксовики зобов'язалися найближчим часом освоїти повну проектну потужність цієї батареї і цілком забезпечити високоякісним коксом металургів Дніпродзержинського заводу.

(ТАРС).

Відбудування підприємств легкої промисловості України

В поточному році на Україні вступає до ладу 64 відбудованих підприємства легкої промисловості.

У Києві, Харкові, Полтаві, Кременчуці та інших містах відбудовуються зруйновані німцями шкіряні заводи. Їхня річна продуктивність — тисячі тонн жорстких шкір і мільйони дециметрів верхньої шкіри.

Починають працювати дві взуттєві фабрики в Києві, розширюється взуттєве виробництво в Харкові, Артемовську і Дніпропетровську.

Великі відбудовчі роботи провадяться зараз на швацьких і трикотажних фабриках. У місцевих фабриках вже цього року почнуть масовий випуск одягу і білизни. Близько 8 мільйонів пар панчох виготовить панчішна фабрика в Харкові.

Триває виробництво текстильних, галантерейних товарів, посуду, скла і хутрових виробів. (ТАРС).

ПЕРЕСУЗНІ СТАНЦІЇ ЗВ'ЯЗКУ

Центральний науково-дослідницький інститут залізничного транспорту сконструював пересувну телеграфно-телефонну станцію для відбудування диспетчерського і селекційного зв'язку на великих вузлових залізничних пунктах. Станція ця змонтована у вагоні і після ремонту засобів зв'язку може бути переведена на інший пункт.

Зараз на визволених від німецької окупації дорогах діють кілька таких пересувних станцій. (ТАРС).

У Київ на республіканський огляд художньої самодіяльності

Сьогодні у столицю України—Київ, на республіканський огляд художньої самодіяльності трудрезервістів, виїжджає колектив з Запоріжжя.

Запоріжці покажуть у Києві літературно-музичний, хореографічно-вокальний монтаж «Дніпро» і багато сольних номерів.

На чолі виїжджаючих тов. Мінько — заступник начальника обласного управління трудових резервів.

Запорізькі легкоатлети завоювали першість

У республіканському змаганні легкоатлетів спортивного товариства «Трудові резерви» брали участь 10 областей України, в тому числі і Запорізька.

Одесити, харків'яни і тим більше кияни — це молоді фізкультурники з гарною тренірозкою, чудовим стилем. Ось вони і вибороли разом з запоріжцями перше місце у змаганні.

На бігових доріжках республіканського стадіону зав'язалась зацікла боротьба. Тим приємніша перемога, яку завоювали запоріжці, зайнявши по легкій атлетиці перше місце на Україні.

Індивідуальні перші місця в республіканському змаганні посіли І. Селезький (стрибки в висоту і довжину), І. Каптюх (метання гранат, штовхання ядра), В. Фролова (стрибки в довжину, метання гранат).

Переможці змагання залишились у м. Києві для поїздки в Москву на Всесоюзне змагання легкоатлетів.

В. Запорожець.

На Дунаї. Бронекатери входять у порт Ізмаїл.

Фото В. Іванова та В. Халдея.

(Фотохроніка ТАРС).

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 10 вересня

Протягом 10 вересня на території північно-східної частини Румунії наші війська, перемагаючи опір противника, оволоділи містом і залізничною станцією **Вама**, а також з боями зайняли населені пункти **Русская-Молдавіка, Ватра-Молдавіка, Круча, Хольда, Брештені, Дьордьо-Бакаш**.

У центральній частині Румунії наші війська, спільно з румунськими військами, оволоділи містом і залізничним вузлом **Сфинтул-Георге**, а також з боями зайняли понад 50 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти **Каталіна, Карагна, Бюксад, Мальнаш, Айта Міжлокі** та залізничні станції **Синкатолна, Сакусок, Синзені, Бюксад, Бодок**.

На інших ділянках фронту—розшуки розвідників і в ряді пунктів точились бої місцевого значення.

За 9 вересня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 8 німецьких танків. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 10 літаків противника.

Оперативне зведення за 11 вересня

Протягом 11 вересня на південь і на південний захід від міста **Ломжа** наші війська з боями зайняли понад 30 населених пунктів і серед них **Пнево, Подгужо, Галчин, Конажиця** (4 кілометри на південь від **Ломжа**), **Богушиці, Хойни-Смешне, Сульки, Мяткове, Зарузе, Кулешка**.

У центральній частині Румунії наші війська, разом з румунськими військами, з боями просувалися вперед і оволоділи містами **Сігішоара, Медіаш, Петрошани**, а також зайняли понад 200 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти **Вардаш, Хомород Окланд, Хогіз, Сан-Надош, Адамош** і залізничні станції **Меєруш, Апаца, Аугустін, Данош**. За додатковими даними, на території Болгарії війська 3-го **Українського** фронту взяли в полон командира 13 німецької танкової дивізії генерал-лейтенанта **Трегер** і командира 153 німецької піхотної дивізії генерал-лейтенанта **Байер**.

На інших ділянках фронту—розшуки розвідників і в ряді пунктів точилися бої місцевого значення.

За 10 вересня наші війська підбили і знищили 12 німецьких танків. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 7 літаків противника.

* * *

На південь і на південний захід від міста Ломжа наші війська з боями просувалися вперед. Противник перетворив свій плацдарм на лівому березі ріки Нарев, поблизу міста Ломжа в сильно укріплений район, що прикривав підступи до Східної Пруссії. Німці зосередили на плацдармі великі сили піхоти, танків, самохідних гармат і чинять упертий опір. Бійці Н-ського з'єднання, перемагаючи численні протитанкові і протипіхотні перешкоди, вибили німців з кількох вузлів оборони. Очищено від противника населений пункт Хойни-Смешне, що знаходиться за 8 кілометрів на захід від Ломжа. Противник неодноразово переходив в контратаки, але під тиском радянських військ відкочувався назад. Тільки на одній ділянці знищено понад батальйон гітлерівців. Захоплено трофеї та полонених.

* * *

У центральній Румунії наші війська, що діють сильно з румунськими військами, просунулися вперед на 35 кілометрів і зайняли міста Медіаш та Сігішоара. Противник безперервно підвозить резерви і кидає їх у бій. Наші рухливі частини проникають у тил ворога, нападають на підходячі до фронту німецькі і угорські маршові батальйони та знищують їх. Артилеристи, під командуванням офіцера Власова, відкрили рантовий вогонь по колоні противника і знищили 400 гітлерівців. На інших ділянках радянські танкісти відрізали шляхи відходу військовим ешелонам противника. Німці, що охороняли ешелони, намагались врятуватися втечею, але були знищені або взяті в полон. Наші танкісти захопили 5 ешелонів з воєнним майном і взяли в полон 200 німецьких солдат та офіцерів.

* * *

На захід від міста Шауляй (Шавлі) наші розвідувальні загони протягом дня знищили 180 гітлерівців. Розвідувальна група II-ської частини проникла в тил противника і влаштувала засаду біля шляху. Незабаром розвідники побачили, що до них наближається бронетранспортер противника. Радянські бійці підірвали німецьку машину, а II екіпаж у складі 5 чоловік взяли в полон. На іншій ділянці гітлерівці пустили в напрямі до радянських позицій п'ять танкеток-торпед. Три танкетки підірвалися на мінах, а решта знищена вогнем з протитанкових рушниць.

* * *

На захід від міста Каунас (Ковно) частина бійців, на чолі з старшиною Єфімовим, вночі переправилася через ріку Шешупа і проникла на територію Східної Пруссії. Розвідники обстріляли з автоматів німецький загін і знищили 16 гітлерівців. Зібравши цінні відомості, наші бійці благополучно повернулися до своєї частини.

* * *

У місті Явув (Польща) відбувся масовий мітинг протесту проти кривавих злочинств, вчинених німецько-фашистськими чудовиськами в Майданеку. Голова міської Національної Ради Ковалінський сказав: «Історія людства ще не знала таких звірств і злочинів, які вчиняли гітлерівці в таборі на Майданеку та інших місцях. Ми не простимо цього німецьким катам. Польський народ від усього серця дякує Червоній Армії за те, що вона врятувала і ратує сотні тисяч поляків від загибелі».

Польське населення надає частинам Червоної Армії активну допомогу. Житель села Жемень Сівак показав радянським розвідникам брід через ріку Віслок, сам пішов разом з бійцями і хоробро бився проти німців. Жителі села Пілн за своєю ініціативою відбудували зруйнований німцями міст, по якому невдовзі пройшли радянські танки. Жителі села Мазуваув збудували кілька мостів. Петро Швець, що керував роботами по будівництву мостів, заявив: «Ми, поляки, багато чим зобов'язані Червоній Армії, яка визволила нас від німецьких окупантів. Ми всіма силами і засобами допоможемо радянським військам остаточно добити нашого спільного ворога—гітлерівську Німеччину. У місті Лапцут жителі беруть участь в обладнанні госпіталя і надають допомогу пораненим бійцям Червоної Армії.

В ОСТАННЮ ГОДИНУ

Наступ союзників у Західній Європі

ЛОНДОН, 11 вересня. (ТАРС). У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться:

Частини, що просуваються до ріки Мозель, визволили місто Люксембург. Союзні війська вступили в Нешато і в північну частину міста Ліверден. У районі передмостових укріплень на каналі Альберта німці чинять запеклий опір. У Генті опір противника зломлено, і союзні війська оволоділи містом. Очищені від противника Остенде і Мельпорт. Все узбережжя між Остенде і Верном знаходиться в руках союзників.

У Бретані тривають вуличні бої в передмістях Бреста. Противник продовжує чинити опір на півострові Кроізон, на південь від Бреста.

10 вересня англійські кораблі, підтримуючи операції наземних військ, піддали сильному обстрілу оборонні укріплення Гавра.

Авіація союзників вчиняла концентрований наліт на укріплені позиції німців у Гаврі. Інші з'єднання продовжували чинити вальони на ворожі аеродроми, комунікації і транспорт.

ЛОНДОН, 11 вересня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі операцій говориться:

У Франції частини 7-ї армії, що просунулися на північ на фронті приблизно в 100 миль, що більше звузили коридор Східної Франції, по якому може відступити противник. Передові частини Французької армії, зустрічаючи слабий опір ворога, досягли передмість Діжона і підійшли до Сольє. Французькі війська, що діють на південь від Бельфора, між рікою Ду і швейцарським кордоном, наштовхуються на упертий опір противника.

В Італії, на північ від Флоренції, частини американської 5-ї армії швидко просунулися вперед. Західніше, частини 5-ї армії знову добилися великих успіхів, зайнявши міста Прато і Пістойя. На північ від міста Лукка американські патрулі вже зіткнулися з ворожими військами на передових позиціях „готської лінії".

Англійські та індійські частини 8-ї армії, зустрічаючи упертий опір противника, продовжують просуватися на лівому фланзі Адріатичної ділянки фронту.

ВОЄННІ ДІЇ В СЛОВАКІЇ

ЛОНДОН, 10 вересня. (ТАРС). Агентство Рейтер передає повідомлення чехословацьких військових властей про те, що в районі Жиліна—Пруски тривають бої. Місто Жиліна перебуває в руках чехословацьких патріотів. Зі сходу противник продовжує чинити тиск у верховині ріки Ваг. Наступаючий противник зазнає також великих втрат. Райони Тростена і Телгарт міцно утримуються в руках чехословацьких загонів. І. Східної Словакії повідомляють про активну діяльність партизан. В їхніх руках знаходяться великі райони. Залізничні і шосейні шляхи сполучення, які використовувались німцями, майже цілком перервані.

НОВИЙ ПРОЦЕС УЧАСНИКІВ ЗАМАХУ НА ГІТЛЕРА

Присуджено до повішення 7 гітлерівських політичних діячів

ЖЕНЕВА, 11 вересня (ТАРС). Берлінське радіо розповсюджує звіт про нове „засідання суду", утворене для розгляду справ осіб, які брали участь в липневому замаху на Гітлера. Як повідомлялось раніше, після першого судового процесу в справі про замах на Гітлера були повішені генерал-фельдмаршал Вітцлебен, три генерали і чотири інших офіцери.

Згідно твердження берлінського радіо, тепер розглядалася справа політичних діячів, які брали участь в замаху, а саме вищого обер-бургомістра Лейпціга і особливого уповноваженого військового уряду по спостереженню за цінами Карла Гердлера, колишнього міністра внутрішніх справ Гессена-Вільгельма Лейпігера, колишнього прокурора Іоганна Вірмера, колишнього посла в Римі Ульріха фон Гасселя, колишнього радника міністерства закордонних справ Тротт Цу Зольца, колишнього поліцай-президента Берліна графа Гельдорфа і колишнього депутата Пауля Лежен-Юнга.

Берлінське радіо заявляє, що зазначені особи намічали скинення Гітлера і створення нового уряду. На пост рейхсканцлера намічався Гердлер, на пост віце-канцлера—Лейпігер і на пост міністра закордонних справ—фон Гассель. Вони встановили зв'язок з генералами і офіцерами—учасниками змови і напосідали на тому, щоб здійснення плану перевороту почалося з убивства Гітлера.

Всі обвинувачувані були присуджені до смертної кари через повішення.

СКЛАД НОВОГО ФРАНЦУЗЬКОГО КАБІНЕТУ

ЛОНДОН, 10 вересня. (ТАРС). Як передає агентство АФІ, національне французьке радіомовлення оголосило такий список членів нового французького кабінету:

Прем'єр-міністр де-Голль; міністр без портфеля Жанненє; міністр юстиції де-Ментон; міністр закордонних справ Бідо; міністр внутрішніх справ Тіксьє; військовий міністр Дьєтельм; морський міністр Жаккіно; міністр авіації Тіссо; міністр економіки Маллес-Франс; міністр промислового виробництва Лакоут; міністр землеробства Пейлян; міністр постачання Жакобі; міністр охорони здоров'я Бійо; міністр праці Парод; міністр народної освіти Капітан; міністр інформації Сіскан, міністр шляхів сполучення Мейер; міністр фінансів Пер; міністр пошти, телеграфу і телефону Лорал; міністр у справах Північної Африки Катру.

ПО НАШІЙ ОБЛАСТІ

ПЕДАГОГІЧНИЙ КАБІНЕТ У ЗАПОРІЖЖІ

В Запоріжжі організовано міський педагогічний кабінет. Завідувати ним доручили досвідченому, кваліфікованому педагогу — Р. З. Петровій. Інструктором виділено Л. В. Шестременко.

Працівники педкабінету ставлять собі за мету наблизити методичне обслуговування до кожного викладача, домогтися, щоб змістовніша і корисніша була робота методичних об'єднань.

Приступили до укомплектування бібліотеки з педагогічної літератури, організації виставок.

22 вересня відбудеться перша конференція з популяризації досвіду кращих педагогів міста.

□

На роботу в західні області України

Запорізька фармацевтична школа зробила перший, з дня визволення міста, випуск учнів.

32 молодих провізора виїхали до Львівської, Дрогобичської, Станіславської, Ровенської областей на постійну роботу.

До Дніпропетровського фармацевтичного інституту на умову відкомандировані випускники-відмінники Чорноус та Бойченко.

□

ВИПУСКНИКИ ДЕСЯТИРІЧКИ

34 юнаків і дівчат м. Запоріжжя нещодавно одержали атестати про закінчення середньої школи.

Десять випускників закінчили десятирічку на «відмінно», серед них Анна Богдановська, Женя Матюшин, Демічева та інш.

Майже всі випускники вступають до вищих закладів.

□

БАГАТИЙ УРОЖАЙ ВИНОГРАДУ

В колгоспі «Авангард», Ново-Златопольського району, стигне багатий урожай винограду. За попередніми даними, врожай з кожного гектара становить 5,5 тонни.

Колгосп вже здав на приймальний пункт тонну винограду.

□

16 поросят від свиноматки

Відроджується тваринницька база в колгоспі імені Ілліча, Гуляйпольського району. В момент визволення від німецьких окупантів свиноферма була цілком зруйнована. В перші ж дні відродження свого господарства правління колгоспу законтрактувало сім молодих свиноматок, яких дбайливо виростив учасник Всесоюзної сільськогосподарської виставки тов. Усачов. Свиноматки уже дали два опороси. В середньому кожна свиноматка привела по 16 поросят. До кінця року очікується новий приплід.

□

Тисячі кілограмів сухих фруктів і овочів

Добре провадить сушіння овочів і фруктів в парових камерах райхарчопром міста Мелітополя. Днями здано райспоживспілці першу тисячу кілограмів сухих фруктів і овочів.

Так народжувалась перемога

Із заходу ще доносились відгуки вибухів і вечірній обрій час від часу вкривався відблисками пожеж.

Осінній вітер рвучко шугав пустельними вулицями села Терпіння і розносив купи ще неостиглого попелу. Оголені головешки іскрились і своїм тьмяним світлом освітлювали юрбу жителів, що стояли недалечко. Вцілілі від німецького розбою, вони жадібно вдивлялись в палаючу далину і про щось жваво розмовляли.

Мимо промчало кілька вантажених людьми автомашин. Одна з них раптом різко зупинилась. З кабіни показалось привітне обличчя командира.

— Куди на хутір?—запитав він, вдивляючись у знучені обличчя. Літній чоловік підійшов до машини і пальцем показав на шлях.

— Ось найприміщий, не звертаючи потрапите в самий раз.

Він хотів був відійти, але потім повернувся і, хвилюючись, промовив:

—Не затримуйтесь, дорогі товариші! Там діти наші, загнані в рабство. А ми тут не залишимося в боргу, допоможемо, всім допоможемо...

Через два дні до села Терпіння прибули з районного центру—Мелітополя і повідомили, що в місті почалось відновлення зруйнованого німцями маслозаводу. Армії й тилу потрібні були масло, молошні продукти. Звістка про це швидко розповсюдилась по всім околишнім селам. І ось, палке бажання патріотів тилу—допомогти фронтові в розгромі ненависного ворога вирішило справу. Робітники зобов'язались швидко відновити завод, а колгоспники—відновити тваринницькі ферми і надати заводові необхідну сировину.

Так народилось змагання між містом і селами району за відновлення зруйнованого господарства і надання всемірної допомоги героїчній Червоній Армії.

Роботи було багато і у перших і у других. Всі цехи заводу були зруйновані. Бракувало матеріалів, невистачало людей. На допомогу прийшли колгоспники. Технічний керівник заводу партизан т. Гроджев і механік т. Попов допомогли витукати місцеві будівельні матеріали. Робота завирувала. Швидко було відбудовано сироварний цех, цех переробки молока. Посиленими темпами провадились роботи по відбудуванню маслопереробного цеху.

Чимало вилилось роботи і у колгоспників. Німецькі варвари в своїй шаленній люті знищили не тільки будівлі для худоби, вони спалили майже ввесь заготовлений запас кормів для неї. Виснажені голодом корови блукали спустошеним степом, шукаючи корму. Особливо тяжке становище було в селах Мордвинівка, Костянтинівка, Вознесенка, Терпіння і інших.

Потрібне було молоко, багато молока для постачання армій і тилу. Колгоспники, часто руками, підносили вцілілу в степу солому. На колгоспну нужду швидко відгукнулись робітники заводу. Місто заготовило 60 тонн макухи, велику кількість сіна. Корм було вивезено на села, що найбільш зазнали від фашистської навали. У цій роботі особливо проявив себе керівник заготівель, нині директор заводу, колишній партизан тов. Саютин. Обопільні зусилля будівників заводу та колгоспників допомогли звести на ноги рогату худобу і значно збільшити удій. На заготівельні пункти безперервним потоком почало надходити молоко.

109 тонн одержав завод в першому кварталі. Спочатку переробка молока провадилась вручну. Тим часом посиленими темпами відбудовувалась заводська електростанція, що скоро стала до ладу.

Завод було пущено на повну потужність. Тонна за тонною надходило молоко і, проходячи складну апаратуру, перетворювалося в масло, топлений і сухий сир, сметану, сиркову масу, простоквашу. Якось на завод почали надходити скарги від колгоспників. Вони повідомили, що можуть здавати значно більше молока, але заготівельні пункти кепсько організували його приймання.

Це повідомлення показує патріотизм колгоспників. На заготівельні пункти відразу ж було надіслано людей, здатних виправити справу: тт. Шевченка, Сиротенка, Остапчук, Сидоренка, Прокопенка, Михайлова, Шквея. Вони організували цілодобове приймання молока на пунктах і вслід за ним безпосередньо до місць удою. Велику допомогу надали місцеві організації.

Спільна боротьба в змаганні колгоспників і трудящих міста принесла блискучі наслідки. Нещодавно завод відсвяткував перемогу—виконав річний державний план випуску продукції. За цей час одержано від колгоспників і перероблено 1.641 тисячу літрів молока. Країна і фронт дістали 425 центнерів масла, 1.966 центнерів високоякісного молока, 3.720 центнерів сиру, багато сухого сиру й інших молочних продуктів.

На цьому мелітопольці не зупинились. Готуючись гідно зустріти річницю свого визволення, вони поставили собі за мету до кінця року зібрати і переробити ще 500 тонн молока.

Благородне бажання! Це бажання, безумовно, буде виконано. Такий закон у радянського патріота—якщо від нього вимагає Батьківщина—він напружує всі зусилля, але з честю виконує свій обов'язок. І країна, Вітчизна, ніколи не забудуть цього трудівника тилу.

Б. Васильєв.

Технічний догляд—запорука високої продуктивності тракторного парку

Основною виробничою ланкою МТС є тракторна бригада. Чим вища виробнича дисципліна в бригаді, чим краща організація роботи в ній, тим вищий виробничий показник.

Один з основних обов'язків бригадира—це невтомна робота над підвищенням кваліфікації трактористів. Бригадир повинен привчити тракториста берегти машину любовно доглядати за нею, бездоганно виконувати правила технічного догляду. Такі МТС, як Троянівська (директор тов. Тюков, старший механік тов. Чуйко), В.-Токмакська (директор тов. Мільчев, старший механік тов. Уманський), Коларівська (директор тов. Небийголова, старший механік тов. Кіров), де бригадири відмінно організували роботу машин, першими в області виконали річний план тракторних робіт.

В основу успіху цих передових в області МТС покладено три основних фактори: повсякденний технічний догляд за машиною, організація праці в тракторних бригадах, найсуворіша дисципліна. Багато старших механіків, бригадирів вважають, що технічний догляд полягає тільки в заміні спрацьованих деталей новими. Це абсолютно неправильно. Суть технічного догляду полягає в тому, щоб через певний час роботи трактора провадити ряд технічних операцій, які попереджують можливі поломки і передчасне спрацювання деталей.

У нас є МТС, які працюють дуже погано; Стульнівська, Комунарівська, Єленівська та інш. Причина відставання цих МТС в тому, що тракторний парк працює з великими перебоями, в основному через технічні неполадки, які трапляються в наслідок відсутності технічного догляду. Наприклад, в Шовкайській МТС в одній з бригад зняли з трактора ХТЗ піддонник повітреочисника. Замість масла в ньому виявились полова і бруд.

В тій же Шовкайській МТС не приділяють уваги питанням організації роботи тракторних бригад, не закріплюють трактористів за машинами. В випадки, коли трактористів по сім разів пересаджували з трактора на трактор і переводили з бригади в бригаду.

В профілактиці спрацювання деталей тракторів особливо важливо вчасно і регулярно провадити технічні догляди № 1 і № 2. Ніщо не повинно заважати їх проведенню. Здавалося б, не зчистити вчасно якусь деталь або ж не підкрутити як слід гайку—справа дрібниця. Але ігнорування такої «дрібниці» приводить до поломки деталей і тривалого простою трактора.

Щоденний технічний догляд, правильне використання і удосконалення роботи тракторів набагато підвищують економію пального.

Найважливішим способом економії пального є усунення будьяких втрат від протікання, розливу, випаровування під час зберігання. Бригадир мусить навчити трактористів правильно регулювати карбюратори на нормальну суміш. Ні в якому разі не можна допускати роботу тракторів СТЗ-ХТЗ і СТЗ-НАТІ без впорскування води в циліндри.

Великих наслідків можна досягнути, запроваджуючи різні вдосконалення. Одним з таких удосконалень є колектор, який дає можливість переводити бензинові і лігроїнові мотори на роботу на гасові. Досвід показав, що такий колектор дає добрі наслідки в економії пального, підвищенні продуктивності машини і, головне, зберігає таке цінне паливо, як бензин. Зараз широко запроваджуються такі колектори в Михайлівському, Чернігівському і інших районах нашої області. Проте, спостерігаються випадки, коли керівники МТС, маючи всі можливості виготовляти колектори, від цієї роботи відмежовуються.

Необхідно використати всі технічні можливості, удосконалити роботу тракторного парку, щоб високою продуктивністю МТС відповісти на героїчні подвиги Червоної Армії.

А. Білецький,
інженер облземвідділу.

Третій Прибалтійський фронт. Полонених гітлерівських солдатів конвоюють у тил.

Фото Е. Нордштейна. (Фотохроніка ТАРС).

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 10 вересня. (ТАРС). В опублікованому сьогодні повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться:

Союзні війська, очищаючи район узбережжя Ла-Маншa, добились значних успіхів у секторі Берг, на південний схід від Дюнкерка. Східні частини союзників наближаються до Брюгге. На північ від Антверпена війська союзників продовжують просуватися вперед. Розширення плацдарму на каналі Альберта триває, не зважаючи на упертий опір противника. Союзні війська просунулись в Керміту (за 4 милі на захід від Гасселта) і до Нодувес-Маріль і Фолкс-ле-Кав в секторі Тірлемон-Юй. Інші союзні частини, що діють на схід і південний схід від Льежа, просунулись на відстань 14 миль і вступили в Лімбург.

Союзні війська продовжували змикати кільце навколо порту Брест, де ворог чинить запеклий опір.

Протягом 9 вересня авіація союзників продовжувала свої нальоти на транспорт, комунікації та аеродроми противника в Голландії та Західній Німеччині. Атаковані артилерійські позиції і укріплені пункти в Бресті та Булоні.

ЛОНДОН, 10 вересня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі оперативної говориться:

В Італії тривали запеклі бої в Адріатичному секторі. Частини 8-ої армії звели просунулись в гірській місцевості.

В гористій місцевості між верхньою течією Арно і долиною Тібра індійські частини 8-ої армії зайняли кілька важливих висот, що до цього часу перебували в руках ворога. На північ від Флоренції здійснено велике просування і зайнято кілька важливих висот.

У Франції 7 армія, не зважаючи на запеклий опір ворога, злому значно просунулась вперед на північ в напрямі Діжону і на північний схід вверх по долині ріки Ду. Просуваючись вверх по річці Ду в напрямі до німецького кордону, американські війська очистили села Бомле-Ла-Клерваль, Французькі частини досягли Пон-де-Руад і Сент-Іпполіт. Брімонтон також очищений від ворожих військ.

Від початку кампанії у Південній Франції взято в полон 70 тисяч чоловік.

НАКАЗ МАРШАЛА ТІТО ЧАСТИНАМ НАРОДНО-ВИЗВОЛЬНОЇ АРМІЇ

ЖЕНЕВА, 10 вересня. (ТАРС). Як повідомляє радіостанція „Слободна Југославија", Маршал Тіто звернувся до особистого складу народно-визвольної армії Югославії з наказом, в якому говориться, що „наступив той великий і радісний день, на який він і тисячі загиблих героїв чекали протягом трьох з половиною років тяжких випробувань. 6 вересня наша велика союзниця—славна Червона Армія вийшла на кордон Югославії.

У наказі вказується, що німецькі дивізії, „що зібрались з усіх кінців Балканського півострова на території Югославії, намагаються вийти з нашої країни, щоб запобігти заслуженої кари. Бийте ж нещадно ворожі війська. Винищуйте живу силу ворога. Чим більше фашистських кісток залишиться на нашій землі, тим краще ми розрахуємось за незлічені жертви, завдані нам злодіями — фашистськими загарбниками. Знищуйте комунікації і не давайте противникові вивозити з нашої землі добро наших народів і военну техніку, за допомогою якої він пригнобив нашу країну.

Поранений фашистський звір лякається на своєму шляху все, що трапляється під руку, вбиває наших дітей, жінок і стариків, він прагне вивезти дорослих чоловіків в Німеччину, щоб ще на кілька років продовжити своє життя. Наш святий обов'язок перед народами Югославії—знищити їх життя і майно, поміститися в мільйони жертв.

Героїчна Червона Армія на сході і ряд союзників—на півдні і заході—переслідують фашистські орди в напрямі Німеччини. Наш обов'язок перед нашими великими союзниками—зробити все можливе в цих вирішальних боях для остаточного розгрому огидних німецьких загарбників, для найшвидшого припинення страждань пригноблених народів".

Назріваючі в наказі говориться: „Незабаром вихід славної Червоної Армії на наші кордони пробудить у вас нове піднесення, сповнить вас рішучістю завдати ще сильніших ударів по німецьких окупантах і запроданцях. Доведіть і в цих останніх боях, що ви є гідними союзниками великої можної Червоної Армії.

ДІЇ АВІАЦІЇ СОЮЗНИКІВ

ЛОНДОН, 10 вересня. (ТАРС). Офіціально повідомляється, що в ніч на 10 вересня англійські бомбардувальники вчинили запеклий і концентрований наліт на Мюнхен-Гладбах (в кількох милях на південний захід від Дуйсбурга). Виникли великі пожежі. Бомбардуванню було піддано також Брауншвейг.

Понад 1.100 американських літаків вчинили вдень 10 вересня наліт на Німеччину, підавши бомбардуванню райони Штутгарта, Нюрнберга та Ульма. Основними об'єктами атаки були авіаційні, танкові та автомобільні заводи.

БОЇ В ЮГОСЛАВІЇ

Югославські війська визволили міста Прокупле, Косьорич, Дунова Варош, Жаблик, Гацко, Тесл

ЖЕНЕВА, 10 вересня. (ТАРС). Як повідомляють з Югославії, верховний штаб народно-визвольної армії Югославії повідомляє, що в Сербії югославські частини перерізали всі найважливіші комунікації, що ведуть на північ, і очищають міста і села від окупантів та їхніх прислужників. Н-ський корпус продовжує успішний наступ. В секторі Топлице зайнято місто Прокупле. Захоплені великі трофеї, в тому числі 8 танків. Взято полонених, серед них німецький комендант міста. На південь від Ніша югославські частини очистили від противника весь район Бабічка Гора. На захід від Марави югославські війська зайняли Косьорич і Дуб. На південь зайнято місто Нова Варош.

У Македонії частини народно-визвольної армії перерізали всі шляхи, що ведуть в Сербію.

У Чорногорії югославські частини зайняли Жабля і, продовжуючи розвивати наступ, вийшли на Левер-Тару.

У Герцеговині зайняте місто Гацко. Частини народно-визвольної армії продовжують пересідувати противника в напрямі Невесіне.

У Східній Босній, в секторі Вишеграда, розгромлений німецький полк. Противник втратив до 350 чоловік убитими.

У Центральній Босній частини народно-визвольної армії зайняли місто Теслік.

У Словенії ізольовано рух на всіх комунікаціях противника.

Радіостанція „Слободна Југославија" повідомляє, що в Сербії спалахнуло широке повстання. Населення масами йде у ряди народно-визвольну армію.

Відповідальний редактор
О. ШАБАЛІН

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ЛЕНІНА
З 12-го ВЕРЕСНЯ ТА ЩОДНЯ
демонструється
музичний фільм
„ВЕСЕЛЫЕ РЕБЯТА"
Початок сеансів з 12 годин дня.
ДИРЕКЦІЯ

Редакції газети «Червоне Запоріжжя»
ПОТРІБНИЙ КОРЕКТОР,
що добре знає російську мову.
Звертатися: вул. ім. Жуковської та Тургенівської. Телефони: 2-40 і 3-4

Запорізька обласна контора Держбанку
КУПУЄ
мотор 220 Х 380 вольт від 2-х до 3-х кіловат.
3—3 Держбанк

Міжнародний огляд

Минулий тиждень ознаменувався важливішими воєнними і політичними подіями, які різко погіршили становище фашистської Німеччини.

Майбутнє страшить гітлерівських заправил. Один з них, керівник так званого «трудового фронту» Лей, пише в газеті «Ангрифф»: «Наш час повний такого драматизму і такої динаміки, що можна тільки оглядатися на минуле, але майже неможливо загадати вперед. Щойно в моїй минулій статті в газеті «Ангрифф» я писав, що становище на східному фронті стабілізувалося, але в результаті румунських подій це виявилося брехнею». Лей змушений визнати, що справи кепські не лише на південній, але й на інших ділянках фронту. Він пише: «Ми відійшли на нові позиції. Доля примусила нас це зробити. Тепер починається третя фаза. Ми ждемо ворога».

Лей не говорить, де він жде ворога. Це викрут. Він не хоче сказати, що німці чекають противника вже на власній землі. Війна підійшла щільно до кордонів Німеччини не тільки на сході, де Червона Армія нависла грізною силою над Східною Пруссією, але й на заході, де союзні війська, що прорвалися в Бельгію та Люксембург, вже ведуть бої на підступах до фашистського лігва. В результаті нових перемог Червоної Армії різко скоротилося передпілля німецької оборони. Румунія сама стала плацдармом для наступу на гітлерівську Німеччину та її союзника Угорщину. Радянські війська, взявши вузол Северія, вийшли до румуно-югославського кордону. Кільце навколо гітлерівської Німеччини змикається і з кожним днем стає все вужчим. Тепер, як правдиво відмічає один іноземний оглядач, йдеться не про штурм «європейської кріпості» Гітлера, а вже про штурм «гітлерівської кріпості» в Європі. Інакше кажучи, йдеться про цілковитий розгром самої фашистської Німеччини.

В наслідок поразок, яких зазнали німці в першу чергу на радянсько-німецькому фронті, розпався фашистський блок. Справді, що залишилося зараз від злочинного гітлерівського блоку? Італії давно уже немає в системі «осі». Від Німеччини відпали Румунія й Фінляндія. Рушиться весь гітлерівський «новий порядок» в Європі. Червона Армія визволяє від німецьких загарбників Польщу. Не загорами визволення Чехословаччини, в одній частині якої—у Словакії—уже спалахнуло збройне повстання проти фашистських окупантів: Німеччина втратила Францію і Бельгію.

В світлі цих фактів зрозуміло, чому фашистський заправила Лей страхається заглянути в майбутнє. Воно не обіцяє нічого втішного гітлерівцям. Німецько-фашистський радіокоментатор Земмлер зазначає, що Німеччина в нинішньому її стані нагадує мандрівника, якому треба перескіти бурхливу річку при бракові будьякого надійного паромо. «Перед нами,—заявляє він,—стоїть вибір між життям і смертю». Фашистський писака помилляється: вибору вже немає—в перспективі тільки смерть.

* * *

Фінляндія порвала відносини з Німеччиною. Уряд Фінляндії прийняв пред'явлену Радянським Урядом попередню умову переговорів про перемир'я та мир. Воєнні дії на ділянці розташування фінських військ припинено. До Москви прибула фінська урядова делегація для ведення мирних переговорів. Так закінчилось фінсько-німецьке «співробітництво», що виникло на грунті загарбницьких прагнень.

Той факт, що Фінляндія наважилась на вихід з війни, не зважаючи на настійні умовляння німців утриматись від цього кроку, є красномовним доказом катастрофічного становища Німеччини. Відомо, що навесні цього року уже провадились мирні переговори між Радянським Союзом і Фінляндією. Але вони були перервані фінськими правлячими колами, не зважаючи на те, що умови, висунуті Радянським Урядом, були визнані світовою громадською думкою не тільки справедливими, але й надзвичайно великодушними. Керівні кола Фінляндії тоді ще мали надію одержати від німців воєнну допомогу.

Небагато часу потрібно буде для того, щоб фіни переконалися у незбутності своїх надій.

Поразки, яких зазнала фінська армія та німецькі війська на Карельському перешийку, перемоги Червоної Армії на всіх інших ділянках фронту розкрили справжнє становище речей. Фінляндія прийняла рішення про вихід з війни. У Гітлера не виявилось сил перешкодити їй здійснити цей намір.

* * *

Інакше склалися справи в Болгарії. Правителі її під прикриттям фальшивої політики «нейтралітету» весь час активно допомагали гітлерівській Німеччині у війні проти СРСР.

Радянський Уряд вилив зразок довготерпіння. Він зважав на обставини, які склалися в перший період війни, коли маленька Болгарія не могла протистояти воєнній моці Німеччини. Але коли становище змінилося, коли уже всім стало ясно, що війна програна Німеччиною остаточно, у Болгарії з'явилась повна можливість приєднатися до союзу демократичних країн, які провадять боротьбу проти фашизму. Проте, болгарські правлячі кола не бажали зробити цього.

Опублікована в нашій пресі дипломатична переписка між Урядами СРСР і Болгарії незаперечно свідчить про те, як зловживали болгарські правлячі кола довготерпінням Радянського Союзу. Болгарія переховувала на своїй території відступаючі німецькі війська від переслідування Червоної Армії. Болгарські правителі вдали гітлерівським розбійникам можливість створювати нове воєнне опору збройним силам СРСР і наших союзників.

Радянський Уряд не міг розцінювати цю політику Болгарії інакше, як пряму участь у війні проти СРСР в таборі Німеччини, і тому заявив у своїй ноті від 5 вересня, що «не вважає далі можливим зберігати відносини з Болгарією, рве всякі відносини з Болгарією і заявляє, що не тільки Болгарія перебуває в стані війни з СРСР, оскільки на ділі вона й раніше перебувала в стані війни з СРСР, але й Радянський Союз відтині перебуватиме в стані війни з Болгарією.

Але навіть і після цього Болгарський Уряд повів двоїсту політику. В ніч на 6 вересня він повідомив Радянський Уряд про розрив з Німеччиною і просив про перемир'я з СРСР. Але 6 вересня опублікував повідомлення тільки про те, що просить Радянський Уряд про перемир'я і нічого не заявив про розрив відносин з Німеччиною. Зрозуміло, що це викликало недовір'я до позиції Болгарії. Тому Радянський Уряд не міг розглянути „прозьбу Уряду Болгарії про перемир'я. Тільки 7 вересня Болгарський Уряд оголосив про розрив відносин з Німеччиною. 8 вересня Болгарія оголосила війну Німеччині.

Зараз Радянський Уряд знайшов можливим прийняти до розгляду прозьбу Уряду Болгарії щодо переговорів про перемир'я.

* * *

За офіціальним повідомленням Угорського Уряду, Угорщина почала воєнні дії проти Румунії, війська якої вступили до Трансільванії. Відомо, що Трансільванію Гітлер відторгнув у Румунії і передав Угорщині за її послуги. Становище Угорщини, і без того досить неприглядне, ускладнюється.

«Співробітництво» з Німеччиною дорого обійшлося Угорщині. Її кращі війська знайшли собі могилу на радянсько-німецькому фронті. Її економіка підірвана. Багата країна стала злиденною провінцією третьої імперії. В Угорщині, яка завжди славилась, як житниця Європи, норма видачі хліба урізана до 150 грамів на день.

Правлячі кола несилено маневрують, намагаючись обдурити як своє населення, так і світову громадську думку. Свою злочинну політику угорська правляча кліка виправдовує тим, що нею-ком би «географічний стан» Угорщини поставив її в необхідність йти з Німеччиною.

Дійсно, «географія» відіграла дуже велику роль у політиці угорських посіпак Гітлера, але аж ніяк не ту, про яку вони говорять. Їх спокусила перспектива безнадійного захоплення чужих земель. Вони розраховували поширити кордони своєї держави за рахунок Югославії і Румунії. Вони зазіхали на наші землі.

Але з цієї «географії» вийшла неприємна «історія». Війна підійшла щільно до кордонів Угорщини. Її злочинним правителям незабаром доведеться держати відповідь за свої грабіжницькі задуми, за участь у гітлерівській авантюрі і за страшенні злодіяння, вчинені на радянській землі. Від цієї відповідальності Угорщині не втекти.

Я. Вікторов.

БЕ—01267 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління поліграфій, вул. Ілліча, 24. Адрес редакції: ріг вул. Жуковської і Тургенівської, 56. Тел.